

לפיכך תלמוד לומר בפרשת פר כהן משיח: ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטורת הסמים לפני ה' אשר באהל מועד, ללמדך: מזבח הוא שעומד לפני ה' — כלומר: שאין דבר מפסיק בינו לבין הפרוכת שלפני ה' — ואין כהן עצמו בשעה שמזה על המזבח עומד לפני ה' שהמזבח מפסיק בינו לבין הפרוכת —

ובאותו מקום עצמו היה עומד אף בהזאות שעל הפרוכת, שהרי לא נאמר: "ויצא" אל המזבח, הא כיצד: עומד אף בשעת ההזאות שעל הפרוכת מחוץ למזבח ומשם הוא מזה. שנינו במשנה: התחיל מחטא ויורד מהיכן הוא מתחיל מקרן מזרחית צפונית וכו':

תנו רבנן:

שנינו לעיל נא ב לדעת חכמים, כי שתי פרוכות היו בין הקודש ובין קודש הקדשים, ופיתחה של הפרוכת החיצונה היה בצד דרום; ולדעת רבי יוסי שם, פרוכת אחת בלבד היתה שם, ופיתחה היה מן הצפון.

ובמחלוקת זו נחלקו גם התנאים בברייתא זו, אם היה יוצא מקודש הקדשים מצד דרום כדעת חכמים, או שהיה יוצא מצד צפון וכדעת רבי יוסי, וכפי שיתבאר.

התחיל מחטא ויורד, מהיכן הוא מתחיל, מקרן מזרחית דרומית ומקיף את המזבח לשמאלו ונותן על קרן דרומית מערבית,

אמר רבי נחמיה כדי ללמדך מקום עמידת הכהן בשעת ההזאות שעל הפרוכת:

לפי שמצינו בפר כהן משיח ופר העלם דבר של ציבור [כהן משיח ששגג באחד מכל המצוות, וכן ציבור ששגגו בהוראת בית דין] שכהן עומד חוץ למזבח הזהב לצד העזרה, ומזה על הפרוכת בשעה שהוא מזה —

יכול אף זה — פר ושעיר ביום הכפורים על הפרוכת — כן, עומד חוץ למזבח ומזה —

לפיכך תלמוד לומר אחר ההזאות שעל הפרוכת: "ויצא" אל המזבח, כלומר: שתהא הליכתו מן הפרוכת למזבח כעין יציאה, והוא שיהא עומד לפניו מן מזבח ויזה על הפרוכת, וכשישלים הזאותו ימשך כלפי חוץ אצל המזבח [מאירי] —

הרי למדנו: היכן היה בשעת ההזאות שעל הפרוכת לפניו מן המזבח.

תניא אידך גבי פר כהן משיח: כתיב: ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטורת הסמים "לפני ה'" אשר באהל מועד; והיה לו לומר: מזבח קטורת הסמים ותו לא, כי הרי יודעים אנו כי מזבח זה היה עומד לפני ה', ומזה תלמוד לומר: לפני ה':

אמר רבי נחמיה: לפי שמצינו בפר ושעיר של יום הכפורים שכהן עומד לפניו מן המזבח ומזה על הפרוכת בשעה שהוא מזה, יכול אף זה — פר כהן משיח בשעת הזאות שעל הפרוכת — כן:

הקדשים לא היה צריך לומר, דהא פשיטא כי מזבח הזהב בהיכל הוא עומד; וצריך ביאור: והרי כבר יצא אל הפרוכת.

משמע קצת דאין זה עיקר הדיוק, אלא דלא היה לו לומר: "ויצא" אלא "וכפר וגו'". והריטב"א כתב: אם ללמוד שיצא מקדש